

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

Серія:
ЮРИДИЧНІ НАУКИ
Випуск 3
Том 2

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Стратонов Василь Миколайович – декан юридичного факультету Херсонського державного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Заступники головного редактора:

Бевзенко Володимир Михайлович – професор кафедри адміністративного та господарського права Херсонського державного університету, д.ю.н., доцент

Шапошиников Костянтин Сергійович – декан факультету економіки і менеджменту Херсонського державного університету, д.е.н., доцент

Відповідальний секретар:

Сотула Олександр Сергійович – доцент кафедри галузевого права Херсонського державного університету, к.ю.н., доцент

Члени редакційної колегії:

Бірюков Валерій Васильович – професор кафедри криміналістики Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка, д.ю.н., доцент

Галунько Валентин Васильович – директор Інституту права Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», професор кафедри адміністративного та господарського права Херсонського державного університету, д.ю.н., доцент

Кафарський Володимир Іванович – професор кафедри теорії держави і права Херсонського державного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Комзюк Анатолій Трохимович – професор кафедри адміністративного права Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Конопльов В'ячеслав В'ячеславович – декан Євпаторійського факультету Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений юрист України

Литвинов Олексій Миколайович – завідувач кафедри кримінального права та кримінології Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Літвін Валерій Валерійович – начальник УМВС України в Херсонській області, професор кафедри галузевого права Херсонського державного університету, к.ю.н.

Лукашечук Віталій Григорович – проректор з наукової роботи, завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Мельник Роман Сергійович – професор кафедри адміністративного права Київського національного університету імені Т.Г. Шевченка, д.ю.н., старший науковий співробітник

Мікулін Віктор Петрович – Вища експертна рада України, д.ю.н., професор

Сайчин Олександр Сергійович – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., професор

Слінько Сергій Вікторович – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Стрельцов Євген Львович – проректор з науково-педагогічної роботи Одеського національного університету імені І.І. Мечникова, д.ю.н., професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений діяч науки і техніки України

Фріс Павло Львович – завідувач кафедри кримінального права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України

Шишка Роман Богданович – завідувач кафедри цивільно-господарських дисциплін Ірпінської фінансово-юридичної академії, д.ю.н., професор

Шутак Ілля Дмитрович – професор кафедри теорії та історії права Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького, д.ю.н., професор

Чертова Надія Андріївна – завідувача кафедрою міжнародного права і порівняльного правознавства Північний Арктичний федеральний університет ім. М.В. Ломоносова, доктор юридичних наук, професор (Росія, м. Архангельськ)

Гармаєв Юрій Петрович – завідувач кафедри організації прокурорсько-слідчої діяльності Іркутського інституту підвищення кваліфікації прокурорських працівників Генеральної прокуратури Російської Федерації, д.ю.н., професор (Росія, м. Іркутськ)

Павол Кубічек – декан юридичного факультету Університету імені Коменського, д.ю.н., професор (Словаччина, м. Братислава)

Рябініна Татяна Кимовна – завідувача кафедрою кримінального процесу та криміналістики Південно-Західного державного університету, к.ю.н., професор (Росія, м. Курськ)

Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»
є фаховим виданням на підставі Наказу МОН України від 10 жовтня 2013 року № 1411 (додаток № 5).

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації – серія КВ № 19746-9546Р
від 15.03.2013 р. видане Державною реєстраційною службою України

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 7

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Артеменко І.А. ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ: ПОНЯТТЯ, ЗМІСТ ТА ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ.....	9
Батанова Л.О. СТАНОВЛЕННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ІНСТИТУТУ ГАРАНТІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПЛАТИ МИТНИХ ПЛАТЕЖІВ	13
Білик П.П. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС КЕРІВНИКА В АПАРАТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ: ОСНОВНІ ЗАСАДИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	17
Воронін Я.Г. ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ	20
ЩОДО ВИДОБУДУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ НАФТОГАЗОВОГО КОМПЛЕКСУ В УКРАЇНІ: ІСНУЮЧІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.....	20
Джафарова О.В. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ЯК ОБ'ЄКТ ДОЗВІЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ПИТАННЯ СЬОГОДЕННЯ.....	24
Коваленко Н.В. ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ТА АДМІНІСТРАТИВНИХ РЕЖИМІВ.....	27
Колесніченко В.В. ДОКТРИНАЛЬНА ОСНОВА ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	30
Корнієнко М.В. ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	34
Курінний В.В. УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАХОДІВ ЗАПОБІГАННЯ ПРОСТУПКАМ У СФЕРІ МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ.....	36
Миронюк Р.В. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВОВОГО СТАТУСУ УЧАСНИКІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНОГО ПРОЦЕСУ НА СТАДІЇ ПЕРЕГЛЯДУ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ В ПОРЯДКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА.....	40
Міщенко Т.М. АДМІНІСТРАТИВНИЙ МЕХАНІЗМ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ З КОРУПЦІЙНИМИ ЗВ'ЯЗКАМИ – ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	44
Нестеренко А.С. РОЗУМІННЯ СУТНОСТІ КАТЕГОРІЇ «ФІНАНСОВА СИСТЕМА».....	47
Панов А.В. АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ ІТАЛІЇ: СУЧАСНІСТЬ ТА РЕФОРМУВАННЯ.....	50
Сидоренко В.В., Саутіна Е.Е. АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СФЕРІ.....	54
Скоромний Я.І. ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ: СТРУКТУРА ТА ПОВНОВАЖЕННЯ.....	57
Сошникова Ю.О. АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРИМУС ЯК ВИД ДЕРЖАВНОГО (ПУБЛІЧНОГО) ПРИМУСУ.....	61
Татарова Т.О. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В СФЕРІ САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ.....	66
Тішаков М.П. ДО ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ В СЕРЕДИНІ ХХ СТОЛІТТЯ (НА ПРИКЛАДІ ДОНБАСУ).....	70
Хрик А.О. ОХОРОНА ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ УКРАЇНИ В ПОВІТРЯНОМУ ПРОСТОРІ ЯК ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	74
Чорна В.Г., Решетов І.М. ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ.....	75
Шило С.М. КАДРОВА ПОЛІТИКА В ОВС, ЇЇ МЕТА ТА ПРИНЦИПИ.....	78

СЕКЦІЯ 8 КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Берднік І.В. СУДОЧИНСТВО ЯК ОБ'ЄКТ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ.....	81
Бринзанська О.В. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ РЕЖИМУ ПЕРЕБУВАННЯ ТА ВТЕЧУ З МІСЦЯ УВ'ЯЗНЕННЯ ЗА «ПРАВАМИ, ЗА ЯКИМИ СУДИТЬСЯ МАЛОРОСІЙСЬКИЙ НАРОД».....	84
Зенова М.В. ДОБРОВІЛЬНІСТЬ ЯК ОЗНАКА ЗГОДИ (ПРОХАННЯ) ОСОБИ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОМ УКРАЇНИ ТА СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ.....	87
Кахович О.О. РЕЙДЕРСТВО В УКРАЇНІ: ТИПИ, СУБ'ЄКТИ, ЧИННИКИ ТА ОСОБЛИВОСТІ.....	91
Ковальчук В.П. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ТРАНСНАЦІОНАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	93
Кузнецов В.В., Сийплові М.В. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРІОДИЗАЦІЇ ІСТОРІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ.....	95
Мельничук Т.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ.....	98
Наливайко В.С., Боровик П.В. ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА 146 І 147 СТАТТІ КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	103
Пивоваров В.В. ДО ПИТАННЯ ЛАТЕНТНОСТІ КОРПОРАТИВНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ.....	104
Притула В.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ СУБ'ЄКТА ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 346 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	107
Романцова С.В. КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСІБ, ЯКІ ВЧИНЯЮТЬ СЕКСУАЛЬНЕ НАСИЛЬСТВО ЩОДО ДІТЕЙ.....	109
Сорока О.О. НЕДОЛІКИ СТАТТІ 127 КК УКРАЇНИ У СВІТЛІ ПРАКТИКИ ЄСПЛ.....	112
Триньова Я.О. ФУНКЦІЇ БІОЕТИЧНИХ ЗАСАД В КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	116
Чеботарьова Г.В. ПРОБЛЕМА ПРИЧИННОГО ЗВ'ЯЗКУ У ЗЛОЧИНАХ В СФЕРІ МЕДИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	120
Ященко А.М. КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ.....	123

СЕКЦІЯ 9 КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Даньшин М.В. ПРО ЗВ'ЯЗКИ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ НАУКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ.....	128
Заболотний І.І. РЕФОРМУВАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОНТРОЛЮ НА ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ У ХІХ СТОЛІТТІ.....	131
Коваль Ю.Є. АНАЛІЗ ПОНЯТТЯ ТА СТРУКТУРИ ЕЛЕМЕНТІВ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КРАДІЖОК ОСОБИСТОГО МАЙНА ПАСАЖИРІВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ.....	134
Маленко О.В. ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ ЗМАГАЛЬНОСТІ НА СТАДІЇ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ЗА ЧИННИМ КРИМІНАЛЬНИМ ПРОЦЕСУАЛЬНИМ КОДЕКСОМ.....	137
Мудрецька Г.В., Цикова О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОБІЖНИХ ЗАХОДІВ ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ.....	141
Письменний Д.П. СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ТА НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ УКРАЇНИ.....	143
Саїнчин С.О. ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА РОЗСЛІДУВАННЯ УМИСНОГО ВБИВСТВА МАЛОЛІТНЬОЇ ДИТИНИ.....	146

Сергєєва Д.Б. ТЕРМІНИ ПРОВАДЖЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ЗА НОВИМ КПК УКРАЇНИ.....	149
Шумасєв Д.Г. ВЗАЄМОДІЯ СУДОВОГО ЕКСПЕРТА З УЧАСНИКАМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ПІД ЧАС РЕАЛІЗАЦІЇ НИМИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ФУНКЦІЙ.....	152
Щербаковський А.М. МОБІЛЬНІ ТЕЛЕФОНИ ЯК ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗЛОЧИНІВ.....	155

СЕКЦІЯ 10 СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА

Билиця І.О. ДО ПИТАННЯ ЩОДО СТАНОВЛЕННЯ ЕТИЧНИХ ВИМОГ ДО ПРОКУРОРІВ У ПЕРІОД З 1711-1796 рр.....	158
Дрішлюк А.І. ДО ПИТАННЯ ПРО КЛАСИФІКАЦІЮ ВИДІВ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ.....	161
Кириченко Т.М. ГАЛУЗІ ПРАВОВОЇ СТАТИСТИКИ ЯК ФАКТОР УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУДІВ.....	165
Рудей В.С. ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ СУДДІВСЬКОГО КОРПУСУ В СУДАХ ЗАГАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ З УРАХУВАННЯМ НОВИХ ЗАКОНОДАВЧИХ ІНІЦІАТИВ.....	169

СЕКЦІЯ 11 МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Галаган О.Я. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ СУПУТНИКОВОЇ СИСТЕМИ КОСПАС-САРСАТ.....	173
Гусейнова Г.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ СПІВВІДНОШЕННЯ ЮРИСДИКЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ГОСПОДАРСЬКИХ СУДІВ УКРАЇНИ.....	177
Колодзян Д.Ю. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ НОРМ МІЖНАРОДНОЇ МОРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ З ПИТАНЬ БЕЗПЕКИ МОРЕПЛАВСТВА У ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ.....	180
Лепетюк О.В. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЄС З ТРЕТІМИ ДЕРЖАВАМИ У КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ НЕДОБРОСОВІСНІЙ ПОДАТКОВІЙ КОНКУРЕНЦІЇ.....	184
Пазюк А.В. ФУНКЦІЇ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА В ГЛОБАЛЬНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	187
Пільков К.М. ТЯГАР ДОКАЗУВАННЯ У МІЖНАРОДНОМУ КОМЕРЦІЙНОМУ АРБІТРАЖІ.....	189

СЕКЦІЯ 12 ФІЛОСОФІЯ ПРАВА.....	193
Дякович О.В. ПРОБЛЕМА ТРАНСФОРМАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРАВОВИХ СИСТЕМ ЯК ПРЕДМЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРАВОВОЇ ГЛОБАЛІСТИКИ.....	193
Маїк І.С. МЕТОДИ СИНЕРГЕТИКИ У ПІЗНАННІ ДЕРЖАВИ.....	195

CONTENTS

SECTION 7

ADMINISTRATIVE LAW AND PROCESS; FINANCIAL LAW; INFORMATION LAW

Artemenko I.A. ESPECIALLY ADMINISTRATIVE PROCEDURAL PERSONALITY ASSOCIATIONS: THE CONCEPT, CONTENT AND FORMS OF IMPLEMENTATION.....	9
Batanova L.O. THE EMERGENCE AND IMPORTANCE OF THE INSTITUTION GUARANTEES PAYMENT OF CUSTOMS DUTIES	13
Bilik P.P. ORGANIZATIONAL AND LEGAL STATUS OF THE HEAD OF THE DEVICE MANAGEMENT IN STATE GOVERNMENT: BASIC PROVISIONS OF THE SCIENTIFIC RESEARCH.....	17
Voronin J.G. LEGAL REGULATION OF STATE CONTROL USE OF OIL AND GAS SECTOR IN UKRAINE: CURRENT PROBLEMS AND PROSPECTS OF SOLUTIONS.....	20
Dzhafarova O.V. ECONOMIC SECURITY AS OBJECT LEISURE ACTIVITIES: QUESTION TODAY.....	24
Kovalenko N.V. HISTORICAL BACKGROUND OF ADMINISTRATIVE LAW AND ADMINISTRATIVE REGIMES.....	27
Colesnichenko V.V. THE DOCTRINAL FOUNDATION OF THE DEFINITION OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL PROTECTION OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS ESSENCE.....	31
Korniienko M.V. LAW ENFORCEMENT ACTIVITIES: ADMINISTRATIVE AND LAW ASPECT.....	34
Kurinyi V.V. MEASURES TO PREVENT MISCONDUCT IMPROVEMENT IN THE HEALTH CARE.....	36
Myroniuk R.V. FEATURES OF THE LEGAL STATUS OF MEMBERS OF ADMINISTRATIVE TORT PROCESS OF BEING REVIEWED CASES OF ADMINISTRATIVE VIOLATIONS IN ADMINISTRATIVE PROCEEDINGS.....	40
Mishchenko T.M. ADMINISTRATIVE MECHANISMS OF COMBATING ORGANIZED CRIME WITH CORRUPT TIES – THEORETICAL ASPECTS.....	44
Nesterenko A.S. UNDERSTANDING OF ESSENCE OF CATEGORY IS THE «FINANCIAL SYSTEM».....	47
Panov A.V. ADMINISTRATIVE AND TERRITORIAL STRUCTURE OF ITALY: PRESENT AND REFORM.....	50
Sydorenko V.V., Sautina E.E. ADMINISTRATIVE RESPONSIBILITY IN THE INFORMATION SPHERE	54
Skoromnyi Ya.I. INSTITUTIONAL SUPPORT OF PROVISION OF ADMINISTRATIVE SERVICES IN AGRICULTURE: STRUCTURE AND POWERS.....	57
Soshnykova Yu.O. ADMINISTRATIVE ENFORCEMENT, AS A FORM OF STATE COERCION.....	61
Tatarova T.O. CHARACTERISTICS OF THE SUBJECT OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF SANITARY AND EPIDEMIOLOGICAL WELFARE	66
Tishakov M.P. THE ISSUE FOR SAFETY OF TRAFFIC IN THE MIDDLE OF THE TWENTIETH CENTURY (FOR INSTANCE DONBAS).....	70
Khryk A.O. THE STATE BORDER PROTECTION IN AIRSPACE OF UKRAINE AS AN OBJECT OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION	74
Chorna V.H., Reshetov I.M. DEFINITION AND CLASSIFICATION OF ADMINISTRATIVE SERVICES.....	75
Shylo S.M. PERSONNEL POLICY ATS, ITS OBJECTIVES AND PRINCIPLES.....	78

SECTION 8**CRIMINAL LAW AND CRIMINOLOGY; PENAL LAW**

Berdnik I.V. LEGAL PROCEEDINGS AS AN OBJECT OF CRIMINAL PROTECTION.....	81
Brynzanska O.V. RESPONSIBILITY FOR BREAKING OF RULES AND ESCAPE FROM A PLACE OF IMPRISONMENT ACCORDING «LAWS ABOUT JUSTICE OF MALORUSSIAN PEOPLE».....	84
Zenova M.V. VOLUNTARINESS AS A CHARACTERISTIC OF CONSENT IN CRIMINAL LAW OF UKRAINE AND THE UNITED STATES OF AMERICA.....	87
Kakhovych O.O. CORPORATE RAID IN UKRAINE: TYPES, SUBJECTS, FACTORS AND FEATURES.....	91
Kovalchuk V.P. HUMAN TRAFFICKING AS A TRANSNATIONAL PROBLEM.....	93
Kuznetsov V.V., Syploki M.V. FEATURES OF PERIODIZATION HISTORY OF CRIMINAL LEGISLATION OF UKRAINE.....	95
Melnychuk T.V. CRIMINOLOGICAL SECURITY OF PUBLIC PROCUREMENT.....	98
Nalyvaiko V.S., Borovyk P.V. COMPARISON OF 146 AND 147 ARTICLES OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE.....	103
Pyvovarov V.V. SOME QUESTIONS LATENCY CORPORATE CRIME IN THE BANKING SECTOR.....	104
Prytula V.V. ISSUES LEGISLATIVE REGULATION OF THE PERPETRATOR, UNDER ART. 346 CRIMINAL CODE OF UKRAINE.....	107
Romantsova S.V. CRIMINOLOGICAL CHARACTERISTICS OF PERSONS WHO COMMIT SEXUAL VIOLENCE AGAINST CHILDREN.....	109
Soroka O.O. DISADVANTAGES OF ARTICLE 127 OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE IN THE LIGHT OF THE ECHR.....	112
Trynova Ya.O. FUNCTIONS BIOETHICAL PRINCIPLES IN THE CRIMINAL LEGAL SUPPORT FOR FIGHTING CRIME PREVENTION	116
Chebatarova H.V. THE PROBLEM OF A CAUSALITY OF CRIMES IN MEDICINE.....	120
Yashchenko A.M. CLASSIFICATION OF MEASURES UNDER CRIMINAL LAW.....	123

SECTION 9**CRIMINAL PROCESS AND FORENSIC SCIENCE;
FORENSIC EXAMINATION;
OPERATIVELY-SEARCH ACTIVITY**

Danshyn M.V. ABOUT LINKS OF FORENSIC SCIENCE AND PSYCHOLOGY.....	128
Zabolotnyi I.I. PROCEDURAL REFORM CONTROL ON PRELIMINARY INVESTIGATION IN THE NINETEENTH CENTURY.....	131
Koval Yu.Ye. THE CONCEPT AND COMPOSITION OF ELEMENTS OF FORENSIC DATA THEFT OF PERSONAL PROPERTY OF RAILWAY PASSENGERS.....	134
Malenko O.V. PRINCIPLE OF CONTROVERSY AND ITS PROBLEMS OF IMPLEMENTATION AT PRE-TRIAL STAGE BY CRIMINAL PROCEDURE CODE.....	137
Mudretska H.V., Tsykova O.V. FEATURES PREVENTIVE MEASURE DURING THE CRIMINAL PROCEEDINGS AGAINST A MINOR.....	141
Pysmennyi D.P. INVESTIGATORS (SEARCH) AND COVERT INVESTIGATIVE (SEARCH) ACTION IN CRIMINAL PROCEEDINGS UKRAINE.....	143
Sainchyn S.O. THEORY AND PRACTICE OF INVESTIGATION OF PREMEDITATED MURDER THE YOUNG CHILD	146
Sergieieva D.B. TERMS REALIZATION SECRET CONSEQUENCE (SEARCH) ACTIONS AT NEW CPC OF UKRAINE.....	149

Shumaiev D.H. THE INTERACTION OF FORENSIC EXPERT WITH THE MEMBERS OF CRIMINAL PROCEEDING DURING THE PROCEDURAL FUNCTION IMPLEMENTATION BY THEM.....	152
Shcherbakovskyi A.M. MOBILE PHONES AS A SOURCES OF INFORMATION DURING THE ECONOMIC CRIMES INVESTIGATION.....	155

SECTION 10

JUDICATURE; PUBLIC PROSECUTION AND ADVOCACY

Bylytsya I.O. THE ISSUE ON BECOMING ETHICAL REQUIREMENTS TO THE PROSECUTOR IN THE PERIOD FROM 1711-1796	158
Drishlyuk A.I. TO QUESTION ABOUT CLASSIFICATION OF TYPES OF JUDICIAL PRACTICE.....	161
Kirichenko T.M. BRANCHES OF LEGAL STATISTICS AS FACTOR IN THE IMPROVEMENT OF COURT OPERATIONS.....	165
Rudei V.S. ON THE QUESTION OF FORMATION OF THE JUDICIARY IN THE COURTS OF GENERAL JURISDICTION, TAKING INTO ACCOUNT NEW LEGISLATIVE INITIATIVES.....	169

SECTION 11

INTERNATIONAL LAW

Halahan O.Ya. ORGANISATIONAL AND LEGAL FUNDAMENTALS OF COSPAS-SARSAT INTERNATIONAL SATELLITE SYSTEM'S ACTIVITIES	173
Guseynova G.M. SOME ASPECTS OF THE RELATIONSHIP OF JURISDICTIONS OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS AND UKRAINE COMMERCIAL COURTS.....	177
Kolodzian D.Yu. IMPLEMENTING RULES OF THE INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION MARITIME SAFETY IN THE LEGISLATION UKRAINE.....	180
Lepetiuk O.V. THE EU INTERNATIONAL COOPERATION WITH THIRD COUNTRIES IN THE CONTEXT OF COUNTERACTING HARMFUL TAX COMPETITION.....	184
Paziuk A.V. THE FUNCTIONS OF INTERNATIONAL LAW IN GLOBAL INFORMATION SOCIETY.....	187
Pilkov K.M. BURDEN OF PROOF IN INTERNATIONAL COMMERCIAL ARBITRATION.....	189

SECTION 12

PHILOSOPHY OF LAW

Diakovych O.V. PROBLEMS OF TRANSFORMATION OF NATIONAL LEGAL SYSTEM AS A SUBJECT OF RESEARCH OF LEGAL GLOBAL STUDIES.....	193
Maik I.S. METHODS OF SYNERGETICS IN THE KNOWLEDGE OF THE STATE.....	195

УДК 342.6; 342.7

ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Корнієнко М.В., к.ю.н.

Одеський державний університет внутрішніх справ

У статті вказується на необхідність зміни парадигми дослідження правоохоронної діяльності. Ефективна правоохоронна діяльність призводить до реалізації суб'єктами правовідносин своїх прав та виконання ними обов'язків, що дозволяє перенести увагу, досліджуючи цю сферу діяльності, не на охоронні правовідносини, а на регулятивні. Це спричиняє потребу розглядати правоохорону як діяльність щодо профілактики правопорушень, діяльність з охорони громадського порядку.

Ключові слова: адміністративно-правовий аспект, забезпечення прав і свобод, правоохоронна діяльність, правоохоронні органи, управління.

В статье акцентируется внимание на необходимости изменения парадигмы исследования правоохранительной деятельности. Эффективная правоохранительная деятельность приводит к реализации субъектами правоотношений своих прав и выполнения ими обязанностей, позволяет перенести внимание, исследуя эту сферу деятельности, не на охранительные правоотношения, а на регулятивные. Это вызывает необходимость рассматривать правоохранительную деятельность как деятельность по профилактике правонарушений, деятельность по охране общественного порядка.

Ключевые слова: административно-правовой аспект, обеспечение прав и свобод, правоохранительная деятельность, правоохранительные органы, управление.

Korniienko M.V. LAW ENFORCEMENT ACTIVITIES: ADMINISTRATIVE AND LAW ASPECT

The article deals with the necessity of law enforcement activities study paradigm change. An efficient law enforcement activities result in realization by legal relationships entities of their rights and exercise of their duties, that helps to shift attention, while studying this field of activities, not to protective legal relationships, but to regulatory ones. In its turn, it raises urgency to regard law enforcement as an activity directed at offences preventive activities, and public order preservation activities.

Key words: administrative and law aspect, rights and freedoms provision, law enforcement activities, law enforcement agencies, management.

Постановка проблеми. На сьогодні одним із важливих напрямів діяльності держави є правоохоронна діяльність. Саме із ефективністю діяльності органів, що реалізують цей напрям, пов'язується стан забезпеченості прав і свобод людини і громадянина. Слід зауважити, що протягом останніх десяти років в Україні проведено не одне дослідження, об'єктом яких є суспільні відносини в сфері правоохорони. Найбільша увага приділена вітчизняною наукою теоретико-правовим, конституційно-правовим і кримінально-правовим засадам діяльності суб'єктів правоохорони. Водночас не можемо не вказати, що залишаються невисвітленими окремі аспекти правоохоронної діяльності, зокрема адміністративно-правові, які є не менш важливими, ніж вказані вище. Зазначене і обумовлює актуальність дослідження адміністративно-правових аспектів правоохоронної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичним підґрунтям цієї роботи є праці таких вітчизняних і зарубіжних учених, серед яких слід відзначити С.С. Алексєєва, І.А. Возгрина, М.І. Козюбру, В.В. Копейчикова, В.М. Кдрявцева, І.Є. Марочкіна, В.В. Медведчука, В.В. Молдована, О.В. Негодченка, Н.М. Оніщенко, П.М. Рабіновича, О.Д. Святоцького, О.Ф. Скакун, О.Ф. Фрицького та ін.

Правоохоронна діяльність на сучасному етапі розвитку юридичної науки є предметом дослідження таких українських і російських науковців як О.М. Бандурка, О.Г. Братко, Ю.А. Ведерніков, В.С. Ковальський, В.Г. Лукашевич, М.І. Мельник, В.І. Осадчий, М.І. Хавронюк, В.К. Шкарупа, О.В. Шмоткін та інші.

Окремо слід згадати українського правника А.М. Кучука, положення і висновки дослідження якого щодо правоохоронної діяльності [1] є методологічним підґрунтям нашої роботи.

Мета дослідження. Таким чином, метою нашої роботи є висвітлення адміністративно-правових аспектів правоохоронної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Як відомо, згідно з ч. 2 ст. 3 Основного закону України «права і свобо-

ди людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави», відповідно до ч. 2 ст. 19 «органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України», а п.п. 1, 12, 14, 17 і 22 ст. 92 передбачають, що «виключно законами України визначаються:

1) права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина;

12) організація і діяльність органів виконавчої влади, основи державної служби, організації державної статистики та інформатики;

14) судоустрій, судочинство, статус суддів, засади судової експертизи, організація і діяльність прокуратури, органів дізнання і слідства, нотаріату, органів і установ виконання покарань; основи організації та діяльності адвокатури;

17) основи національної безпеки, організації Збройних Сил України і забезпечення громадського порядку;

22) засади цивільно-правової відповідальності; діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них».

Наведені положення Основного закону дозволяють зробити висновок про важливість конституційних і адміністративних аспектів діяльності правоохоронних органів, про значимість дотримання принципу законності.

Дослідження адміністративно-правових аспектів правоохоронної діяльності має базуватися на таких положеннях.

1. Правоохоронна діяльність має розглядатися саме через призму адміністративного права. Адже, саме норми цієї галузі права регулюють управлінські відносини. «Адміністративне право як галузь

права – це галузь права (сукупність правових норм), що регулює з метою реалізації завдань і функцій держави суспільні відносини управлінського характеру, які складаються у сфері виконавчої влади, внутрішньо-організаційній діяльності інших державних органів, а також у процесі здійснення громадськими організаціями, їх органами зовнішніх юридично-владних повноважень. Інакше кажучи, адміністративне право – це управлінське право, яке відрізняється від інших галузей права специфікою предмета, методу регулювання та структурними особливостями» [2].

А правоохоронна діяльність в юридичній науці розглядається як «професійна діяльність спеціально уповноважених державою органів та організацій, що здійснюється на підставі закону та відповідно до закону, а у випадках встановлених законом – у відповідній процесуальній формі із застосуванням правових засобів й спрямована на охорону прав та свобод людини і громадянина, законності та правопорядку, усіх встановлених та врегульованих правом суспільних відносин» [3, с. 199].

Поширеним є визначення правоохорони як різновиду правозастосування, особливістю якого є виявлення правопорушень, розгляд відповідних юридичних справ, запропонованого Ю.А. Ведерніковим, В.К. Шкарупою та В.К. Карпунчевим: «... під правоохоронною діяльністю слід розуміти правозастосовчу діяльність з охорони права спеціально уповноважених на те органів за встановленою в законі процедурою, що полягає в розгляді юридично значущих справ, виявленні правопорушень та обвинуваченні осіб, винних у їх вчиненні, у застосуванні до правопорушників примусових заходів регламентованих законом, а також у представництві й захисті прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб» [4, с. 111].

І, як вказує А.М. Кучук, «як різновид державної діяльності, що здійснюється за дорученням держави спеціально уповноваженими суб'єктами й спрямована на регулювання суспільних відносин таким чином, щоб «стимулювати виникнення й розвиток одних, стримувати динаміку інших, усувати причини виникнення третіх, шкідливих для державного інтересу відносин, а вже якщо такі все одно виникають, то розв'язувати конфлікт інтересів винятково на правовій основі, на основі правового регулювання процесу застосування державного примусу». Тому правоохоронна діяльність має, певним чином, владний, управлінський характер приписуючи громадянам суспільно визнану модель поведінки. Через це протидія правоохоронній діяльності є небажаною, а в певних випадках, передбачених законом, неприпустимою» [1, с. 59].

2. Зважаючи на те, що однією з ознак правоохоронної діяльності є те, що вона «реалізується на підставі та відповідно до закону і, переважно, у відповідній процесуальній формі» [1, с. 68], **важливим є саме адміністративно-правове регулювання правохоронних процедур**. Хоча, на перший погляд, це здається не зовсім правильним, адже є кримінально-процесуальні відносини, в межах яких реалізується значна частина повноважень суб'єктів правоохоронної діяльності. Однак в демократичній, соціальній, правовій державі на перше місце має стати не каральна функція, а превентивна. Відтак, перевага має надаватися адміністративно-правовим засобам правового регулювання. Зауважимо, вже тривалий час у вітчизняній юридичній науці вказується на необхідність переосмислення кримінально-правової парадигми, зокрема у сфері покарання. Нова парадигма повинна мати гуманістичний характер і передбачати інші, ніж позбавлення волі, покарання, в тому числі частина діянь має бути декриміналізована і, переважно, набуває характеру адміністративного проступку.

Ефективна правоохоронна діяльність призводить до належної реалізації суб'єктами правовідно-

син своїх прав та виконання ними обов'язків, відтак мова йде про регулятивні правовідносини, а не охоронні. У зв'язку з цим не можна не погодитися з А.М. Кучуком, який виокремлює профілактичну функцію правоохоронної діяльності, зазначаючи, що ця функція «полягає у забезпеченні безпеки правоохоронуваних цінностей через розробку та виконання спеціальних заходів щодо виявлення і усунення детермінант правопорушень, а також здійснення запобіжного впливу на осіб, схильних до протиправної поведінки. Необхідність виділення цієї функції зумовлена важливістю недопущення протиправної поведінки, адже, як відомо, краще попередити правопорушення, ніж вести боротьбу з правопорушниками. Адже протиправна поведінка дестабілізує суспільні відносини, що склалися, негативно впливає на стан правопорядку в державі, завдає шкоду правам та законним інтересам людини й громадянина» [5, с. 86].

3. На сьогодні необхідною є зміна і адміністративної парадигми у частині розуміння владних відносин. У сучасному суспільстві, яке отримало назву інформаційного, основою владовідносин є інформація, знання. Так, розглядаючи метаморфози влади, відомий зарубіжний мислитель сучасності Елвін Тофлер вказує, що з часу виникнення і розвитку суспільства відносини влади ґрунтувалися на трьох явищах: спочатку це була сила (відтак, влада була у руках фізично сильнішого), згодом, у «еру фабричних труб» влада почала ґрунтуватися на грошах (відтак, влада була у руках багатих), сучасна влада ґрунтується на інформації, знаннях.

Управління у інформаційному суспільстві не носить такого цілеспрямованого і жорсткого характеру «начальник – підлеглий», важливе значення мають засоби масової інформації як інструмент впливу на свідомість людини.

Правоохорона має розглядатися саме як управлінська діяльність. Охороняючи громадський порядок, правоохоронні органи здійснюють вплив на поведінку громадян, не допускаючи вчинення правопорушень останніми (реалізується функція загальної превенції). В цьому випадку чітко простежується відсутність жорстко визначених «управлінських» зв'язків, однак мета управління досягається – створюється режим законності і, як наслідок, правопорядок. Що і є основною метою правоохоронного напрямку діяльності держави.

Це положення дає можливість не погодитися із тезою А. Кучука про те, що під суб'єктами правоохоронної діяльності слід розуміти органи та організації, які спеціально уповноважені державою здійснювати на професійній основі на підставі та відповідно до закону, а у випадках встановлених законом – у відповідній процесуальній формі із застосуванням правових засобів діяльності, спрямовану на охорону прав та свобод людини і громадянина, законності та правопорядку, усіх встановлених та врегульованих правом суспільних відносин. При цьому автор наголошує, що у визначенні використано словосполучення «уповноважені державою», а не «уповноважені державні», що є досить суттєвим. Адже уповноваженими можуть бути не лише державні, але й громадські інституції. Визначальним при цьому є факт надання державою права здійснювати правоохорону шляхом формалізації останнього, тобто прийняття відповідного нормативно-правового акту (закону) [3, с. 103].

Саме розглядуване нами положення дозволяє зробити висновок про те, чому більшість науковців пов'язують правоохоронну діяльність з охороною громадського порядку і забезпеченням громадської безпеки.

У зв'язку із вказаним вище не можемо не указати, що деякі науковці, розглядаючи контроль як явище

правової дійсності, до функцій контрольної діяльності відносять саме правоохорону. Зокрема, В.П. Беляєв вказує, що контрольна діяльність відповідних державних органів є значною мірою правоохоронною. Правоохоронна функція виступає в даному випадку як функція забезпечення законності та правопорядку й спрямована на забезпечення в державі необхідного режиму законності шляхом припинення неправомірних дій посадових осіб і громадян [6, с. 17].

Отже, все зазначене вище дозволяє зробити такі основні висновки, що мають скласти зміст сучасної парадигми правоохоронної діяльності:

1) правоохоронна діяльність є основним напрямом діяльності органів державної влади в межах якого реалізується правоохоронна функція держави;

2) зважаючи на те, що одним з важливих принципів діяльності державних органів у демократичній, соціальній, правовій державі є принцип законності, а також той факт, що суб'єкти правоохоронної діяльності в переважній більшості є органами, на яких покладается передусім завдання організації та виконання приписів чинних законів (при цьому надається право видання відповідних організаційно-розпорядчих та правових актів), правоохоронна діяльність має розглядатися як діяльність управлінська. Відтак, дослідження цього правового явища має здійснюватися

через адміністративно-правову призму. А це, в свою чергу, потребує розроблення / удосконалення відповідних адміністративних процедур цієї діяльності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кучук А.М. Теоретико-правові засади правоохоронної діяльності в Україні: дис. ...канд. юрид. наук: 12.00.01 / Кучук Андрій Миколайович. – Київ, 2007. – 213 с.
2. Алфьоров С.М. Адміністративне право [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.ws/14631004/pravo/ponyattya_administrativnogo_prava
3. Кучук А.М. Сучасна парадигма правоохоронної діяльності / А.М. Кучук // Держава і право: 36. наук. праць. Юридичні і політичні науки. Спецвипуск. – К.: Ін-т держави і права ім. В. Корещького НАН України, 2005. – С. 199-203.
4. Ведерніков Ю.А. Щодо визначення поняття правоохоронної діяльності / Ведерніков Ю.А., Шкарупа В.К., Карпунчев В.П. // Науковий вісник Дніпропетровського юридичного інституту МВС України. – 2001. – № 3. – С. 102-111.
5. Кучук А.М. Основні напрями та завдання правоохоронної діяльності / А.М. Кучук // Держава і право: 36. наук. праць. Юридичні і політичні науки. Вип. 27. – К.: Ін-т держави і права ім. В. Корещького НАН України, 2005. – С. 85-90.
6. Беляєв В.П. Контроль как форма юридической деятельности и гарантия законности / В.П. Беляев // Право и политика. – 2004. – № 2. – С. 9-19.

Наукове видання

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Збірник наукових праць

Серія ЮРИДИЧНІ НАУКИ

**Випуск 3
Том 2**

Коректура • *О.А. Скрипченко*

Комп'ютерна верстка • *Н.М. Ковальчук*

Формат 64х90/8. Гарнітура Pragmatica.
Папір офсет. Друк ризографічний. Ум. друк. арк. 12,02. Замов. № 04/13. Наклад 300 прим.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»
73034, м. Херсон, вул. Паровозна, 46-а, офіс 105.
Телефон +38 (0552) 39-95-80
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 4392 від 20.08.2012 р.